

Vraag nr. 4
van 8 oktober 1998
van de heer CHRIS VANDENBROEKE

Communicatiebeleid – Onderwijsproject

Kort voor het reces, om precies te zijn op 29 juni 1998, verscheen de "Kadernota. Naar een geïntegreerde communicatie-aanpak voor heel de Vlaamse overheid" (Stuk 1103 (1997-1998) – Nr. 1). Met recht en reden wordt daarin aangegeven hoe belangrijk het is in een tijdperk van massamedia en voortschrijdende technologische ontwikkeling voor een passende communicatie met de burger te zorgen.

A fortiori is dit alles het geval ten aanzien van het onderwijsgebeuren. Daartoe werd reeds in 1996 in samenwerking met de Vlaamse Onderwijsraad (VLOR), en dus in samenspraak met de verschillende onderwijsnetten, besloten tot de aanmaak van een passend educatief project voor de diverse onderwijsniveaus. Concreet werd afgesproken dat in eerste orde aan de derde graad algemeen, kunst- en technisch secundair onderwijs zo'n educatief voorlichtingsproject zou worden aangereikt, temeer omdat het precies de jongeren groepeerde die in 1999 voor het eerst aan verkiezingen deelnemen (!). Verder wordt nog gepreciseerd dat deze educatieve pakketten reeds bij het begin van het schooljaar 1998-1999 in de scholen zullen worden verspreid, dit alles met bijzondere aandacht voor de ontwikkeling van het didactisch materiaal ten behoeve van de leraren.

Gegeven deze informatie zoals ze vermeld staat in bedoelde kadernota, wil ik graag enkele concrete vragen stellen.

1. Werde effectief werk gemaakt van de aanmaak en verspreiding van de educatieve pakketten bij de aanvang van het schooljaar 1998-1999 ?
2. Is dat gebeurd voor alle netten ?
3. Wordt in enige controle voorzien om na te gaan of al dan niet van deze educatieve pakketten wordt gebruikgemaakt ?
4. Wordt bij gebruik ervan ook voor verdere opvolging gezorgd door het toetsen van de beoogde communicatieve boodschap ?
5. Waarom worden deze educatieve pakketten pas in een latere fase aan leerlingen van de derde en/of vierde graad beroepsonderwijs aangeboden ?
6. Wat is de kostprijs voor de globale aanmaak en verspreiding van deze pakketten ?

Antwoord

1. Er werden pakketten aangemaakt voor de derde graad ASO, TSO en KSO, telkens voor de leerkrachten en voor de leerlingen. Deze pakketten worden in de loop van de maand december van 1998 verspreid.
2. Bij de aanmaak en verspreiding wordt er geen onderscheid gemaakt op basis van de netten. De samenwerking met de VLOR verzekert de gelijke behandeling van de netten. Alle netten zijn betrokken bij de besluitvorming rond het educatief project via de centrale werkgroep. Ze werken bovendien mee via de ontwikkelingsgroepen die de pakketten aanmaken.
3. Alle koepels en netten werken, via de VLOR, mee aan het project. Ze werken ook mee aan de bekendmaking van het initiatief. De vrijheid van onderwijs belet dat het gebruik van het educatief pakket verplicht kan worden opgelegd.
4. De beoogde communicatieve boodschap kan op verschillende wijzen worden getoetst. Een effectmeting is slechts zinvol op langere termijn. De studie die de Vlaamse regering liet uitvoeren door J. Billiet, "De kennis van de Vlamingen en hun houding tegenover de Vlaamse overheid", kan daarvoor niet zonder meer als nulmeting worden gebruikt, omdat ze niet specifiek gericht was op de doelgroep van de -18-jarigen.

De pakketten werden tijdens de aanmaakfase wel al op beperkte schaal uitgetest. De pakketten die weldra worden verspreid, zullen worden geëvalueerd en in de laatste fase van het project eventueel worden bijgestuurd.

5. Er is doelbewust gekozen om het materiaal voor de derde graad beroepsonderwijs volkomen zelfstandig van de derde graad ASO, KSO en TSO te laten ontwikkelen, om maximaal tegemoet te komen aan de specifieke didactische noden van deze doelgroep. Om praktische redenen was het evenwel niet mogelijk om de verschillende ontwikkelingsgroepen tegelijk op te starten. De spreiding in de tijd maakt het mogelijk elk der ontwikkelingsgroepen op de beste manier te ondersteunen.
6. Het volledige project loopt over een periode van vijf jaar. Vanaf de begroting 1997 wordt er jaarlijks 5 miljoen frank voor uitgetrokken. In 1998 werd dat bedrag verhoogd met één miljoen

voor de ontwikkelingskosten van de cd-rom.